

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . 12 kor. Negyedévre . . . 3 kor.
Félévre . . . 6 kor. Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

dr. BALOGHY ERNŐ.

Kiadótulajdonos:

BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal vesz fel.
MEGJELEN MINDEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN.

Diplomás szegények.

Zombor, 1902. július 28.

A szegénység hosszú és nagy sorában, mely égő sebe társadalmi életünknek, most a modern korban már-már a legelőkelőbb helyet a diplomás szegények foglalják el. Minden tanév végével rajonként bocsátják ki ezeket tantermeikből a középiskolák.

A középiskolai oktatás nagy gépezete kintinően működik e téren. Felültele tömik minden esztendőben első osztályos diákokkal, alul pedig hullik kifelé az érett ifjak ezernyi tömege. Egy pillanatig tétovázva állanak a „testimonium maturitatis“-val kezükben, mint a kis csirke, a mely fölött most pattant meg a tojás héja, azután szétrébbenek az élet millió utjain: neki az idegen nagy világnak, a csalódásnak.

Nálunk kerül ki minden esztendőben néhány ezer ifju az érettségi alul, mig odalenn a mélységekben a népesség fele írni, olvasni nem tud. Az egyik fele diplomás, a másik fele analfabéta. Kell-e ennél pompásabb elosztás?

Hogy társadalmunk képtelen elviselni azt a rengeteg tömeget, mely exis-

tenciáját a szellemi munkára alapítja, az hova tovább nyilvánvalóvá lesz. Réges-régen elértük már e tekintetben a telítettség fokát, a mi ez után következett, az már mesterséges és erőszakos küzdelem a munka megosztás törvényeivel, a mely előbb-utóbb katasztrófához juttat.

A munkás proletariátus fekélyét egy századon az életerős társadalmi test, de a szellemi proletárság pusztítása rohamos. Mert a szellemi proletár igényteljes és mindent hamarabb és könnyebben képes föláldozni, mint igényeit.

Mit fog csinálni és mire készül az a pár ezer ifju, a ki most boldogan szorongatja a képesítő érettségi bizonyítványt? És azok a folyton szaporodó ezrek, a kik jövőre, kik három év múlva és azután hullanak ki éretten a középiskola rostájából?

Apáik munkájához vissza nem térhetnek, mert hisz legnagyobb részét épen azért látta el tudományos képesítéssel az apja, mert a saját munkakörében nem látott tisztességes megélhetést fának. Hát mit csinál? Ügyvédnek

megy? Lehet szerencsés, de a dolgok törvényszerűsége immár a napi kenyeret sem biztosítja az ügyvédnek. Orvosnak megy? A városok tömve vannak orvos proletárokkal, a falukban pedig silány az orvos keresete, mert a nép a kurukszlót elébe helyezi az orvosnak. Mérnöknek megy? Hol van nálunk gyár-
ipar, a fejlett gazdasági élet, a mely a mérnök keresetét biztosítja? Közigazgatás? Államszolgálat? Magánhivatal? A legmagasabb protektorok birkóznak egy-egy hivataloszolgai stallumért.

Nagyeszű emberek, a kik okosakat gondolnak, keserves szemrehányásokkal szokták ezért illetni a társadalmat. Senki se akar dolgozni — zokogják búsan — betüvető rabszolga, irodamoly, bürokrata akar lenni minden ember. Holott ott van a szabad világ, a munka végtelen mezeje, a melyen olyan független és boldog lehet mindenki. Ne neveljétek uraknak a fiaitokat, óh, apák, hanem munkásoknak: a munkában van a kenyér, a boldogság és az élet, most és mind örökkön örökké.

Mintha nem Magyarország volna az a boldog Kánaán, a honnan százezer

A BÁCSCKA tárcája.

Képes lapon.

Ime, néhány virág:
fogadja jó szívvel.
Nem hervad el soha
még a levele sem.
Nem kell locsolgatni,
napra tenni sem kell;
— igaz, hogy új bajtást,
bimbót rajta nem tel;
nincs neki illata . . .
Hiszen ma már úgy van,
mesterséges szív szó,
érzés tetszik jobban . . .
Virágoknak is most
a divatja ez lón . . .
— Nekem gyönyört az ad,
mely oda kűnn fakad
a mezőn, az erdőn.

(-r.)

Az inntháli.

Irta: Kajabusz.

T. i. tehén. Mert arról leszen szó ezen írásban. Többféle találatodik és tenyésztődik ezen mi országunkban, mert mi szeretünk

„tejbe, vajba fürödni“. Van hollandi, sveici, inntháli stb. faj, melynek mindeniknek más-más karaktere és temperamentuma van. Amint-hogy nem egyforma a körösi, a tiszaháti lány, meg a sárközi menyecske sem. Abban megegyeznek — nem a menyecskék, hanem — a tehének, hogy mindnyájan szelid állatok és Széll Kálmán is szivesebben időzik Rátóton a tehenei, mint az Országházban a képviselők között.

Újabb időben magam is tanulmányozom a tehénfajokat azon okból, hogy a feleségem naponként rendszeresen háromszor szokott kávézni, sőt mikor rájuk jön az asszonyokra a zsúrozási mánia, hát megiszszák a kávé ötöt is naponta. A kávénak pedig lényeges alkotórésze a tej. Én ugyan tej és tej között nem tudok különbséget tenni. Inkább a venyigéről származó folyadékok iránt érdeklődöm. De emlékszem, hogy a feleségem — mikor úgy hordattuk a tejet — minden uzsonna alkalmával kiment a formájából. „Micsoda tej! micsoda tej!“ szavalta olyan hangon, amilyen a nemzeti szinpadon beszél Márkus Emilia s eközben tekintete olyan volt, mint nyáron a jégfelhő. Nem egyszer ott is hagyta a kávéját. Már pedig, ha egy asszony az uzsonnakávéját ott hagyja, az nagyobb dolog annál, mikor a török félben hagyja az imádkozást Ilyenkor nagy léptekkel jár le s föl, mint a drámai színész. Én a harmadik szobában hallgattam a

lépéseit, de mindig úgy éreztem, mintha itt járt volna a halántékomon.

Hát igaz, hogy ha a legrenumirtabb háztól hozattuk is a tejet, a findza alája pingált ibolya vagy miféle virág körösztil látszott az italon, ami azt mutatja, hogy a tej nem lehetett szerfölött sűrű. Annáltozva a feleségem nem tulságos gyöngédséggel szólongatott fel, hogy tartunk tehénet, mert a földön elképzelhető legnagyobb boldogság az, ha jó tej van a kávéhoz. Én azonban másban keresem a boldogságot s a pénzt nem szeretem kiadni, mert tudom, hogy az ilyen jószágnézet magamfajta embernél rizikóval jár. Nem igen siettem a vétellel. A eszmadia is azt mondta, mikor árral ette a tejelevest, hogy „nem kell elsietni a dolgokat“.

De végre is férfi sorsa az engedés. Szerztünk tehénet. Három év alatt megfordult nálunk vagy kilenc. Egyik rosszabb volt a másiknál. Az mellékes, hogy az eladásnál mindeniken elvesztettem a 15—20 forintokat, az a fő, hogy a feleségem a földön elképzelhető legnagyobb boldogságot nem érte el. Hitvány tejben volt elég részünk, annál több csak a jó tanács volt, melyet minden oldalról zudítottak felénk. Hogy a tehén vételnél erre meg erre kell vigyázni, a táplálásnál erre, a fejésnél meg erre stb. A sok okos tanaestől s még inkább az emberektől elszöktem. Mert igazán manapság olyan sok az okos ember s

munkabíró férfi vándorol ki egy esztendő lefolyása alatt munka és kenyér nélkül. Mintha nem itt volna állandóan a munka nélkül való munkások százezernyi serege — kenyér nélkül. S mintha szükségé volna a társadalomnak a böles tanácsokra.

A gazdasági élet virulásának tiz esztendője minden jó tanács nélkül megoldaná a fojtogató kérdést. A boldogulásnak és a pénznek mindenképpen felett való ereje magától hozna rendszert e rendszertelenségbe és a mágnes erejével vonná el a gazdaságilag fölösleges elemet a magasabb iskolákból és a meddő tudományos pályától.

Tudományos pálya? Hiszen ma-holnap a forint napszámért körmölő napidijastól is érettségi bizonyítványt kíván az állam, csak hogy eltudta valamiképp helyezni a közép iskolákból kikerülő emberáradatot. Hatvan biztos forintot meg egyáltalában senki sem kereshet meg a szellemi munkájával, hanem érettségi bizonyítvány adta képesítéssel. A hivatalos szolgálat mélyes sajnálattal van eltelve a tekintetes ur iránt, a kinek méltóságán alul van az, hogy borraival fogadjon el, de azért hivatalos kötelességében áll, hogy rendszeresen ruházkodjék, tisztességes lakásban lakjon, uri emberhez illően éljen feleségestől, gyermekestől, kutyástól, macskástól — már nagyot mondok — három forintból naponta.

A szolga boldognak érezheti magát, hogy az Isten kegyelme nem jutatta érettségi bizonyítványhoz és abban a helyzetben van, hogy egy hatos borraival megköszönjön az övénél szűkebb jövedelemmel rendelkező tekintetes urnak, a miért valamit hozott neki a boltból vagy máshonnan.

A földi élet legdrágább kincsét adja az ember a diplomáért: az ifjúságot, a legragyogóbb tavaszi napokat. És kapja érte cserébe fiatalsága végén a bizonytalanságot, ha éppen nem a nyomort vagy nélkülözést.

Mindenki tudja ezt és mégis törí magát a világ az iskolai képzés után, a mely még világosabbá teszi a látást, felismerhetőbbé a szükségét és tűrhetlenebbé a nyomort. Nem a vakság hajtja tehát az embereket a diplomás szegénység örvényébe, nem is a léhaság, nem is az úrhatnamság, hanem az a halvány reménysugár, a mely ebből a bizonytalanságból még feléje dereng. Másfelé nincs menekülés sehohol és ha itt bizonytalan a boldogulás, amott alant rettenetes a bizonyosság.

A zombori városi tisztviselők ügye.

Zombor, 1902. július hó 28.

A városi közgyűlés által kiküldött új bizottságnak a tisztviselők fizetésének felemelésére vonatkozólag készített javaslatát lapunk mai számának mellékleteként kapják zombori olvasóink.

A javaslat elolvasása után két dolog teljesen tisztán áll előttünk. Az első az, hogy az új bizottságot is áthatotta annak tudata, hogy a jelenlegi fizetések tarthatatlanok. Memorandumában többször és határozottan kifejezést ad ennek, sőt most is ez a kiindulási pont. Ebben különben nem kételkedtünk.

A második az, hogy a fizetésfelemelésnek azon módját, amelyet az új javaslat proponál, a régi, a 20-as bizottsági elaboratum alapján is keresztül lehetett volna vinni, nem volt tehát szükség új bizottságra, mely amugy is a fedezet kérdésében egészen a régi munkálatok alapján áll, azt teljesen magáévá teszi.

Különbség mindössze az emelési kulcsban — ami felfogás dolga — és a

beszűnttetendő állások tekintetében van.

A polgármester összes járandóságait az új javaslat 6500 koronában szabja meg a 20-as bizottság 7200 koronás javaslatával szemben.

Az új javaslat egyébként általában emelkedő irányt mutat a 20-as bizottság javaslatával szemben, ami ellen nekünk semmi kifogásunk sincs, sőt örülünk rajta. A helyettes polgármester, főjegyző, főkapitánynak 200, főügyésznek 800, főorvosnak 600, házipénztárnoknak 1200, főmérnöknek 200, II. mérnöknek 200, I. aljegyzőnek 400, II. aljegyzőnek 400, kórházi orvosnak 600, kerületi orvosnak 600, levéltárnoknak 200 koronával lenne többje, mint ahogy a 20-as bizottság az emelést javasolta.

A 20-as bizottság javaslata szerint az összes tisztviselők javadalmazása kitett volna 190,840 koronát, az új javaslat szerint kitesz 201,040 koronát, így tehát a többlet az új javaslat szerint 10,200 korona.

Lényeges különbség mutatkozik a beszűnttetendő állásokat illetőleg. A régi javaslat szerint beszűnttetendő lett volna: egy tanácsnoki, az adópénztári, az adóellenőri, egy alszámvevői, a községi birói, a főadótiszt, a mértékhibesítői, két pénztári tiszt, egy irodatiszti állás. Az új szerint megsűnttetendő: az adópénztári, az adóellenőri, a főadótiszt, a mértékhibesítői és két pénztári tiszt állás. Tulajdonképeni megsűnttetésről az új javaslatnál csak a főadótiszt és mértékhibesítői állást illetőleg lehet szó, mert a többi az új bizottság által is megsűnttetni javasolt állások a pénztárak egyesítése folytán minden körülmények között megsűnnének.

Az új javaslat szerint az emelés 1902. április 1-től kezdődött és az 1904. évi általános tisztújításig az esetleg megürülő állások nem töltetnének be, hanem az arra alkalmas többi tisztviselők által, esetleg alkalmazottak által láttatnának el.

Az új bizottság is elég gyorsan és világosan dolgozott, a fődolog most már az, hogy mielőbb a közgyűlés elé kerüljön az ügy.

A bizottság elnöke dr. Drakulits Pál, előadója Buday Gergely volt.

az okosok oly kevésbé rokonszenvesek, hogy egy számár emberre bukkanni enyhület és élvezet.

Kimentem egy pusztára a cselédnép közé. Ezek még nincsenek annyiféle hájjal megkenve, mint a városban lakók. A béres embernek fogatlan korától fogatlan koráig az egész élete munka. Attól nem ér rá gseftelni, ravaszkodni, más becsületes két lábú halandót becsapni. Azonfelül a pusztákon fajtehenek vannak s nem holmi dib-dáb jószág.

Mentem tehát a pusztára gyönyörűséges időben. Nincs az a panoráma a világon, amely vetekednék a jól megmunkált föld szépségével, mikor ameddig a szem ellát, mindenütt az áldás mosolyog kalászbán, fűben, réten, mezőn. Micsoda üdőség, milyen madár hangverseny, az ég és föld között eláradó derű, az aranyos sugár, mely lenge párázatot csal ki a nedves földből. Mert az éjjel eső esett, afféle gyöngyöden hullongó ereszetet szeliden kopogató lágy permeteg májusi eső, ami nélkül bizony a legformásabb gőz eke is csak egymásba bolidított vasak tömegéből áll.

A kukoricaföldeken már dolgoztak, kapával porhanyították a kikelt növény körül a földet, mert a cseesemő korban lévő kukorica — mint a kényes dáma — a puha zsöllyét szereti. En meg úgy szeretem nézni a munkást. A becsületes munkának különös varázsa van. Megelégedés és jól eső érzés tölti el az ember

lelkét, amíg nézi. Mert voltaképen ez az, amire a természet megalkotta az ember anyagot. A dolog, mely nem ismer furfangot, ravaszágot. A tétlenség jóvá nem tehető szerencsétlenség az emberre nézve, a munka az egyetlen, mely az életet kitölti és szabályozza, azonkívül minden egyéb csalódást és szomorúságot okoz.

Hát a pusztában — a hova mentünk — dolgozott is minden arra való ember. Cseléd népség sohasem végzi el a dolgát, se nyáron, se télen. Nem mondhatja például, mint a maga szegénységében gazdálkodó, hogy: no, holnap ezt vagy azt a munkát elvégzem, holnapután pihenek magam is, a jószágom is. Cseléd ember így nem szólhat, mert soha sincs szünete a dolgának. S hogy e közben az intező urak, tisztartók, kacsafarkra fésülködő irnokok, az apja-anya szentjét emlegetik, de nem a jobbik oldaláról: az már vele jár a szolgálattal s a tiszt urak műveltségével. A cseléd nép nem ért ugyan írás-olvasáshoz, de azért igen szépen el tudják kívánni ők is, hogy kit verjen ki a hólyagos himlő.

A gazdához fordultam a pusztán, a ki mikor előadtam kérésemet, hát a kalapja alá nyult, hogy megbirizgálja a fejét. Tudniillik, hogy az uradalmi tehenészetből kértem egy borjut. Persze nem tudtam, hogy üsző borjut nem ad el az uradalom, hanem fölneveli. Mindamellet a gazda nem adott henye be-

széddel sok okos tanácsot, hanem mint ismerősének szivességet akarván tenni — miután még egyszer megvakarta a fejét, nyomatékkel adogatta ki a szót magából, hogy hát: „lesz uram, lesz, a mit megkivánt, én mondom, hogy lesz“.

És csakugyan. Mikor egyik urasági intháli tehén-mama megborjuzott, ugyanakkor ellett a gazda tehene is és nagy kérelemre elcsérték a borjukat, hogy a gazda a papjának kedveskedhessék azzal. Mikor kocsin leszállították hozzánk a tiz napos jószágot, nagy elragadtatással vettük körül. A harangozó nem örült úgy, mikor az ötödik lánya született, mint mink, mikor a Micit megkaptuk. Mert ez a becsületes neve. Akkor még egészen fehér volt. Ellenben az öröm nagyon megsavanyodott a számban, mikor értésemre adták, hogy a Micinek naponként hat liter tejet kell hozatnom mindaddig, míg a gyermeki korból kikeszmereg és megtanul enni. Így aztán nemcsak kedves, de drága jószág is lett a Mici. 30 kr. ára tej naponként, azontul egy pár zsemlye, tojás és babkása. Mindezekkel a feleségem látta el a kedvencet olyan gondal és figyelemmel, hogy nincs az az aluminium, ahol így táplálják a diákokat.

Hat hetes korában már kezdett rákapogtatni a zabra, ami igen jó a borjuj kebelnek, azután a darára, utóbb hamarosan a szénára is. Ami nem is csoda, mert nálunk a temető-

Kivándorlás vármegyénkből.

— Alispáni rendelet. —

Vármegyénkben még mindig nagy mérvben terjed a kivándorlás. Karácson Gyula kir. tanácsos, vármegyénk alispánja gondoskodásával nagy figyelmet fordít ezen nagyfontosságú népesedési és nemzetgazdasági kérdésre.

Időről-időre, mikor annak szüksége merül fel, mindig újabb és újabb rendeleteket bocsájt ki, hogy tiszta lát képe legyen a kivándorlási mozgalomról.

Most is a kivándorlás kérdésében egy körrendeletet adott ki a járási főszolgabíróhoz, mely a következőleg szól:

Szomoruan kell tapasztalnom, hogy a kivándorlás a vármegye területén, dacára ezen mozgalom terjedésének meggátolása, korlátozása és az abból származó hátrányok enyhítése érdekében kiadott rendeleteimnek, még mindig terjed, illetve munkakeresés céljából mind nagyobb számban készülnek hazájukat elhagyni.

Megvagyok ugyan győződve, főbíró urnak a mindinkább terjedő kivándorlási mozgalommal szemben tanusított hazafias ügybuzgóságáról és a kivándorlási mozgalom terjedésének meggátolása és korlátozása érdekében eddig tett legmesszebbmenő és körültekintő intézkedéseinek helyességéről, mindazonáltal ezen ugy nemzetgazdasági, mint politikai szempontból sajnálatos mozgalommal szemben követendő további megfelelő eljárás és mihez tartás végett, hivatali kötelességemnek tartom főszolgabíró ur figyelmét a következőkre ismételtén felhívni:

A napilapokban mind sűrűbben megjelenő közleményekből és a családostan visszatérő munkásoktól tudjuk, hogy az amerikai gazdasági viszonyok, állapotok nem olyan rózsás színűek, mint amilyeneknek azokat a lelketlen kivándorlási ügynökök festik, a visszaérkező munkások állapota valóban szánalomraméltó, a magasabb munkabér — mely különösen csábítja a tájékozatlan népet a kivándorlásra — az amerikai bányákban, vasművekben oly súlyos munka ellenében fizetetik, hogy az elcsigázott munkáskép ép emiatt tér vissza — egy szóval szomorú és sivar a helyzet, a mely a kivándorlókra vár.

A kivándorolni készülőket nemcsak nagy nehézségeknek és óriási nélkülözéseknek vanunk kitéve, hanem szerencsés partraszállás után még egy bizonytalan, legtöbb esetben keserű csalódással járó jövőnek néznek elébe.

Igaz ugyan, hogy a kivándorlást kényszer eszközökkel megakadályozhatónak nem tartom, mert ellenkezik az állampolgároknak általában elismert alapjogaival, nevezetesen a személyes és költözködési szabadsággal, mindazonáltal szükségesnek tartom, hogy a lakosság a községi előjáróság és az illető lelkészek és tanítók útján ismételtén és újból figyelmeztessék a kivándorlással járó nehézségekre és nélkülözésekre.

Felkérem ennél fogva főszolgabíró urat, utasítsa a járásához tartozó községek előjáróit, hogy a kivándorolni készülőket igyekezzenek ezen szándékuktól visszatartani, az utlevélért jelentkezők előtt teljes jóindulattal tárják fel azon siralmas helyzetet, mely rájuk vár, a kivándorlásra makacsul ragaszkodókat pedig személyes érintkezés közben igyekezzenek felvilágosítani, hogy az egyesült államokban a munkáskéz annyira megszáporodott, hogy a kivándorlók csak kisebb szaléka jut azonnal munkához, a teljesítendő munka pedig oly nehéz, hogy hosszabb ideig alig bírják ki, a munkabér pedig nem áll arányban a teljesítendő nagyon terhes munkával. Ne tántorítsák el a lakosságot a haza irt buzdító levelek, mert csak a szerencsés körülmények között levők irnak a kivándorlásra buzdító leveleket, míg azok, akiknek rosszul megy a sorsuk, hallgatnak és nem irnak panaszos levelet.

Vannak nem ritka esetek, mikor a kivándorlók nagyobb összegeket küldenek haza, de ezek rendszeren oly terhes munkát végeznek, hogy elcsigázott állapotban térnek vissza és hosszabb időre munkaképtelenné válnak.

Felkérem továbbá a tisztelendő-lelkészkedő papságot és a tanítói kar, hogy a községi előjárósággal karöltve a kivándorlási mozgalom korlátozása érdekében minden lehető elkövetni sziveskedjenek és saját hatáskörükben is hassanak oda, hogy a kivándorlási kedv a lakosság közt elfojtassék.

Midőn a kivándorlási mozgalomnak szerintem követendő eljárásra nézve főbíró

ur figyelmét ismételtén felhívom, felkérem egyben, hogy ezen mozgalmat a legéberebb figyelemmel kíséri és a fontosabb mozzanatokról esetről-esetre hozzám jelentést tenni sziveskedjék.

Községi árvtári ügyek rendezése.**O-Futtak községe.**

O-Futtak község régi árvtári tartozásait dr. Frank Mihály árvaszéki elnökhelyettes és Késmárky Endre tb. főszámvevő, az árvaszék kiküldöttei rendezték. A törvényszerűen összehívott képviselőtestületi közgyűlésen dr. Frank Mihály a vizsgálat vezetője az ügyállás részletes kifejtésével előadta, hogy a vizsgálat célja a vármegyei árva-pénztár kezelése alatt álló O-Futtak községét terhelő régi árvtári tartozásoknak a képviselőtestület közbenjöttével való rendezése és tudatta a képviselőtestülettel, hogy a jelenleg még hátralékként szereplő s 1901. év végével tőke, kamat és késedelmi kamatokban 216196 koronát és 86 fillért kitevő hiányt a község tartozik megfizetni.

A fizetési kötelezettség a többi községeknél is már megállapított és ismert indokokon alapulván, felkéri a képviselőtestületet, hogy ezen régi árvtári tartozásoknak mikénti rendezése tárgyában a törvénynek megfelelő érdemleges véghatározatot hozzon és azt elbírálás végett az árvaszék útján a törvényhatósági bizottsághoz terjessze fel.

Ezen kijelentés után Késmárky Endre tb. főszámvevő az ügy alapos tanulmányozására valló szakértelemmel adta meg a rendezés alá kerülő tartozásokra nézve a számszaki felvilágosítást és előterjeszti, hogy 216196 korona 86 fillért kitevő adóssággal szemben a község javára a vármegyei központi árva-pénztárban egy 113652 korona 26 fillérnyi tartalékalap áll kezelés alatt, mely összeg a községet terhelő tartozás behajtására lesz felhasználható.

Ezen előterjesztésre a képviselőtestület határozatilag kimondta, hogy mielőtt a tartozás rendezésére nézve végleges véghatározatot hozna, ejtessék meg minden egyes tartozás keletkezésére, be, vagy be nem

ben olyan széna terem, hogy a harangozó állítása szerint „tájának megihatná a urak”. Amint növekedett, azon mértékben változott el a szőre fehérsége szürkére, sőt mocskos barnára. Csak szemének a szép kéksége maradt meg és olyan kifejező, értelmes szemek van, hogy akárhány díjnoké nincsen olyan.

Szerfölött kezes, szelid állat, éppen csak hogy beszélni nem tud. Annál fogva szörnyen megijedtem, mikor két esztendő korában ugy viselkedett, mintha megveszett volna. A dolog így esett. A nevemnapjára hoztak egy eleven malacot ajándékba, persze hogy a pusztáról, (a községben elvették, ha én adnám). A feleségemnek az az eszméje támadt — (az eszmék mindig az asszonytól támadnak) — hogy ne együk meg, hanem neveljük föl a malacot, esztendő ilyenkorra lesz 80 ite zsirja. Meglehető fantáziával rendelkezik a feleségem.

— De hova tesszük? 'sz megfagy az ólban ez a cseppség!

— Itt lesz a meleg tehén istállóban egy ferslágban.

A Micivel akkor volt egy vörös tehénünk is, de azt nagyon lenéztük az intháli mellett. A malackát betettük egy savanyuvizes ferslágba, bőven rakván alája szalmát. Hogy, hogy nem, kimászott a ládából és az istállóban sétahangversenyt rendezett, a minek borzasztó következtése lett. Hallok egyszer marhá-

bőgest. Rohanok az istállóba. Hát a tehének első lábakkal már a jászolban kapáltak s úgy néztek, mint Machbe, mikor megjelen neki a Bangus szelleme. A malacka gyorsan szaladgált a jászol alatt a tehének között, folyvást nyikorogva, hogy: „oni, oni, oni”, amitől a két barom annyira megbőszült, hogy mikor segíteni s megakartam fogni a malacot, a tehének elszakították a láncot s olyan bőgés szakadt ki belőlük, hogy az egy transváli baromnak is becsületére vált volna. Aztán veszett ugrálás közben bezáródott az ajtó s nem mehettem ki. Magam a szénatartóba húzódtam s ott remegtem. A szivem nem vert többet percenként három ezernél. A malacka csak nyílfogott, a Mici meg a Fáni (a másik tehén) csak ugrándozott veszekedett módon. Nincs az a Fedák Sári, a ki hasonló táncot tudna elkövetni.

Szerencse, hogy a nagy patália zaja kihallatszott az udvarra s a harangozó benyitotta az ajtót, mire a tehének ziháló orlikkal szaladtak ki, töprengve afőlött, hogy mi történhetett velük. Én is kiszabadulhattam az áristomból s első dolgom volt, hogy azt a patkány nagyságu rőfögő malacot lehőheroltattam s estére megettük. Nehogy katasztrófát idézzen elő az istállóban. Most is ezer szerencse, hogy a számár Micinek valami baja nem esett, mert ezen időben már „más állapotban” volt.

Akkor esucesosodott aztán nálunk a fellegekig az öröm csimboraszója, mikor a Mici megszáporodott és a tejét bemutatta a világnak. A feleségemmel egymás nyakába estünk és annak örvendezve, hogy nem kell ezután tejet pénzért hordatnom, ő pedig a miatt volt exaltálva, hogy „a földön a lehető legnagyobb boldogságot elérte”.

Hát el is érte. Három hetes korán eladtuk a borját, mert bika volt és attól kezdve igazán tejen, vajban fürödhettünk, akár minden este tejfölt vacsorálhatunk. A Mici naponként 12 liter tejet zudít be és „micsoda tej!” — szavalja a feleségem Márkus Emilia módján. Azóta soha nem láttuk a findza alján levő ibolya virágot. A szomszédok ugyan lenézőleg mondják, hogy 12 liter tej kevés, van fajbéli tehén, amelyik 25 liter tejet ad naponta. Nohát csak igya meg más azt a félakó tejet, olyan az. A szomszédokból a sárga irigység beszél. Hogy a cseléd, a ki fej, ellopna vagy meginná: az is oktan beszéd. A szolgálónk olyan becsületes hajadon, amilyen csak valaha szegett meg kenyeret.

Hanem az igaz, hogy a temérdek tej és tejföl árából én nem látok soha egy fillért se, sem azt nem tapasztalom, hogy valamire fordítodnék; az ugy elenyészik, mint a forró vasra esőppentett víz. A feleségem azt elkezeli, hogy mire, azt se tudni. Általában ugy van a sor, hogy a szigorú, őszinte becsületességet pénz

hajthatóságára nézve a részletes vizsgálat és mulasztás esetén az, hogy ezért ki a felelős.

Erre az árvaszéki bizottság a község képviselőtestülete által kiküldött tagokkal megejtette a likvidációt és a hátralékos adó-tételeket egyenként és összegenként megállapította. A likvidáció alatt egypár olyan adóstétel fordult elő, melyekért a földesuri jogánál fogva a község felett főgyámhatósági joggal bíró futtaki uradalmat terhelné a felelősség, mely az árvatárnak a csász. adóhivatalba történt átadásakor a kötelezvényeket nem szolgáltatva át és így kötelezvények hiányában a község illető az adókat nem perelhette. Ily körülmények közt beperelte az uradalmat, de a szerb bánati Oberlandsgericht 12578/1858. sz. ítéletével a községi árvatárt keresetével elutasította és pedig azért, mert az uradalom ezen követelésekért mint volt gyámhatóság csak akkor felelős, ha azok az egyes adósoktól behajthatlanok.

Az egyes adósok ellenében azonban kötelezvények hiányában a per megindítható nem volt. Ily körülmények között nem maradt volna egyéb hátra, mint az Oberlandsgericht ítélete dacára a pert közvetlenül a futtaki uradalom ellen megindítani, mert az 1853. évi átadás alkalmával az adósok kötelezvényeit át nem adta és így azoknak perlését lehetetlenné tette. Elveszett ezenkívül azon jegyzőkönyv is, mely szerint az 1853. évben az uradalom az árvatárt a cs. adóhivatalnak átadta, ennél fogva a per nem volt megindítható a perrendszerű bizonyítékok hiányában.

Az összes adóstételek letárgyalása után a képviselőtestület névszerinti szavazással az összes jelenlévők egyhangú határozatával a következő véghatározatot hozta:

O-Futtak község kötelezi magát az 1901. évi december hó 31-én tőke, kamat és késedelmi kamatban 216196 korona 86 fillért kitevő árvatári tartozást, mint tőkét, annak 1902. évi január hó 1-től járó 4% folyó és minden év január és június hó 1-én esedékes félévi kamatok után járó 4% késedelmi kamatok 1903. évi január hó 1-től számítható husz (20) év alatt husz évi egyenlő részletekben Bács-Bodrogh vármegyében

dolgaiban nem tudják az asszonyok megérteni, legyenek bármily jók máskülömben.

Annyi hasznót látok mindössze a tejből, hogy mikor az asszonynak jegesfelhő kinézése van, elfújom neki a régi nótát:

„Tejbe fűdik az én rózsám, ha felkel,
Törülközik piros rózsával.
Fehérebbs is az orcája a lónál,
Pirosabb is a hasadó hajnalnál“.

S mikor ezt elfújom, hát megjuházzik, a mi azt mutatja, hogy az asszony minden korban, még a halálos ágyán is szívesen hallgatja, ha bájait dicsérik.

A mi pedig ezután következik, az igen komoly. Azt bizonyítja, hogy mi magyarok fogantatva az éhhalálstól s születve a gyámoltalanságtól messze hátravagunk más népektől a gazdálkodásban.

Galambos Sándor ó-beesei földbirtokos, a tejszövetkezetek buzgó előharcosa, az orsz. képviselőkhöz intézett nyílt levelében — a többek közt — ezeket írja:

„Hogy a tejjgazdaság, milyen hatással van a mezőgazdaság jövedelmezőségének fokozására, egy-két külföldi példával illusztrálom.

Olaszország tejtermékekből produkál évente 128 millió koronát.

Svédország tejtermékekből produkál évente 460 millió koronát.

Franciaország tejtermékekből produkál évente 506 millió koronát.

árvapénztárába vagy jogutódjának pénztárába befizetni akként, hogy a község a tőkének minden évben egy huszad (1/20-ad) részét köteles lefizetni, jogában áll azonban a községnek több évi részletet is minden előleges fölmondás nélkül lefizethetni; a község részére a központi árvapénztárban kezelt és 1901. évi december hó végével 113652 korona 26 fillért kitevő tartalékalapot, 1023 korona 85 fillért újvidéki adóhivatali őrzési díjat, 491 kor. 14 fillér feleösszegben árvatári követelést és járulékait feltétlenül ezen tartozás lehajlására kéri fordítani.

Ugy az egyes adósokkal, mint a felelős előjárósági tagokkal szemben, a község visszakereseti jogát fentartja és azt minden körülmények közt érvényesíteni és az ekként befolyandó összegek szintén a község által átvállalt tartozás lehajlására lesznek fordítandók. A képviselőtestület által elismertnek kimondott árva követeléseket szintén kéri a község összes járulékaival együtt tartozásának lehajlására fordítani, kötelezven magát a község egyúttal arra, hogy azokat jogosított tulajdonosaiknak illetve jogutódjaiknak netaláni jelentkezéskor esetén összes járulékaival együtt lefizetni.

Elhatározza egyben a község, hogy a császári adóhivaltól kötvény nélkül átvett tartozások fedezése tekintetében chotkovai gróf Chottek Rezső urhoz egy kúldöttséget meneszt, mely felkérje, hogy a községet, átvállalt tartozásai könnyítésére méltányos segélyben, támogatásban részesítse.

Végül Kovácsévits István, a község nagyrőmű jegyzője, ki az ügy ismeretével nagyban hozzájárult az ügy rendezéséhez, indítványára a közgyűlés az árvatár rendezése érdekében tett intézkedésért jegyzőkönyvi köszönetét fejezi ki Latinovits Pál főispán urnak és dr. Frank Mihály árvaszéki elnökhelyettes és Késmárky Endre tb. főszámvévő szakavatott működésükért.

Gardinovce községe.

Gardinovce községe árvatári tartozásainak rendezése tárgyában előzőleg hozott véghatározatában csak általánosságban mondta ki, hogy a község csupán Gardinovce községet, mint erkölcsi testületet adósképpen terhelő és annak idején a község által köl-

csönvett és elszámolt tartozását hajlandó csak megfizetni és ezt számszerint ki nem títette — és így a véghatározat törvényhatósági jóváhagyásra alkalmas nem volt.

Erre az árvaszék a község tartozását 3547 korona 68 fillérben állapította meg és felhívta a községet újabb véghatározat hozatalára.

Gardinovce község az árvaszék ezen rendelkezése folytán képviselőtestületi közgyűlésén a következő véghatározatot hozta:

Gardinovce község képviselőtestülete egyhangulag kimondja, hogy a község mint erkölcsi testületet adósképpen terhelő 3547 koronát és 68 fillért hajlandó hat (6) éven át 6 egyenlő részletben megfizetni akként, hogy az első részlet 591 korona 23 fillér tőke, úgy az összes tartozás után 1902. évi január hó 1-től járó 4% kamattal folyó évi október hó 31-én váljék esedékessé, a többi öt részlet tekintetében pedig kötelezi magát 591 korona 23 fillér tőkét és kamatokkal minden év őszén a vármegye árvapénztárába, vagy jogutódja pénztárába befizetni.

Tűzoltó népnepély.

A zombori önkéntes tűzoltótestület, városunk ezen kiváló humanus intézménye ez évben is kiveszi részét a nyári mulatságból. Augusztus hó 3-án a városi parkban népnepélyt rendeznek javára a zombori urnók. A rendezőség élén Kórics Eszter urnó áll. Az ünnepély anyagi része a tűzoltótestületnek jut, mely megérdemli az általános nagy pártolást. A rendezőség pompás sorrendet állított össze, melynek minden egyes pontja mulattató és szivderítő. Az ünnepély sorrendje a következő:

1. Augusztus 3-án reggel 5 órakor a zombori zeneiskolai tanoncok fuvózenés ébresztője.

2. Az ünnepély megtartását a tűzoltó őrtanyán és a városbázi őrtoronyban kifizűzött zászlók, délután 4 órakor pedig mozsárlövéssek jelzik.

3. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély 1902. évi augusztus hó 10-én vasárnap tartatik meg, amikor a kiváltott belépti és sorsjegyek is érvényesek lesznek.

4. A ligeti vendéglő előtt kintűnő harmonás, a tánchoz pedig vonószeres zenészek játszanak, kiknek a tányérozás tilos.

Mulatsági sorrend:

5. A zombori iparos dalárdának dalos fellépése.

6. Sorsjáték megkezdése, melynél egy élő tehén, egy élő borju, egy élő kecske, egy élő csacsi, három élő malac, két élő bárány, egy élő harci kanári, egy pár élő fehér bartám tyúk és kakas, két élő liba és netán kapandó ajándékok kisorsoltatni fognak.

7. Sorsjegyek és belépti jegyek is 40—40 fillérréval Falcione Gusztáv, Heindlhofer Róbert, Schön Adolf, Kollár József, Mayer István, Sztrilich Zsigmond, Karakásevits Milivoj urak kereskedésében és Knipl Gáspár ur vendéglőjében, nemkülömben a tűzoltó őrtanyán is augusztus hó 2-án esti 8 óráig, az ünnepély napján pedig délután 3 óráig kezdve a ligetbéli pénztáraknál válthatók.

8. Sült pogácsa verseny, melyeknek 10 darabjában egy egykoronás vadonutaj ezüst pénz, 3 darabjában pedig egy-egy 10 koronás arany van. Egy pogácsa ára 20 fillér.

9. Tűzijáték este 1/2 9 óra után a liget főbejárója előtti kocsitón.

10. Tánc kivilágos kivirradtig.

Németország 1900-ban tejtermékekből 1650 millió márka jövedelmet biztosított úgy, hogy bőven meghaladta összes buza és rozs termésének értékét. A kis, picike Dánia tejtermékeinek kivitelek értékben nagyobb összeg, mint hazánk összes buza, liszt és egyéb őrleményeinek kiviteli értéke.

Képzeljük el ezen virágzó tejjgazdaságok állat állományának értékét és képzeljük el azt a külön hasznokat, melyek a lefölözött sovány tej értékesítéséből keletkeznek, a sertés és borju nevelés útján és ha ezeket elképzeljük, akkor szégyenkezve hivatkozhatunk arra, hogy mi agrikulturnak állunk, mert a mi tejtermékeink értéke, melyet a szövetkezetek útján előállítottunk vajban, a következő számokat tüntetik elő:

1898-ban 1,153.456 korona

1899-ben 2,327.202 "

1900-ban 4,285.359 "

tehát mi, a kik büszkén valljuk magunkat kizárólag agrikulturnak államnak, a felsorolt számokkal szemben, ahol száz és száz millió bevételekről van szó, 4 milliócskát tudunk csak kimutatni“.

Ezeket írja Galambos Sándor, a ki sokkal okosabb ember nálam. S ezekből világosan kitészik, el is sóhajthatjuk, hogy tömörök oka van annak, a miért „nem boldog a magyar.“

Sorsolási ajándékok köszönettel fogadtatnak és a tűzoltó őrtanyán adandók át.

A belépti jegyeket kérjük feltűnően akár a fővegen, akár a mellen, kívül viselni.

Számos látogatásukat kérve, tisztelettel maradtunk: a rendezőség.

A zombori közönség nagyon szereti a mi derék tűzoltóinkat, azért úgy hisszük, hogy felesleges közönségünk figyelmét és pártfogását erre az ünneplésre felhívni, mert meg vagyunk győződve, hogy az önként a szívből jön és a népnepély fényesen és pompásan fog sikerülni minden tekintetben.

H i r e k.

Kinevezés. A király öfelsége az igazságügyminiszter előterjesztésére az Eperjessy Béla szabadkai kir. ügyészt a VII. fizetési osztályba sorozott kir. ügyésszé nevezte ki.

Kinevezés. Öfelsége a király Rektorisz Károly bács topolyai kir. járásbírói aljárásbíró a bács-topolyai járásbíróshoz kir. járásbíróvá nevezte ki.

Kinevezés. A kereskedelemügyi miniszter Kramer Nándor ó-becsei posta- és táviráda-bivatali gyakornokot posta és táviráda tisztjé nevezte ki.

Kitüntetés. Vilmos. német császár Vermes Béla szabadkai földbirtokost és országgyűlési képviselőt a harmadosztályú vörös kereszt éremmel tüntette ki.

Nyári estélyek. Dr. Pávlovits Simon varmegyei főorvos e hó 25-én és dr. Drakulits Pál országgyűlési képviselő pedig e hó 26-án dr. Lallosevits János budapesti táblabíró tiszteletére estélyt adtak. Az előbbinél az estély a szállásán folyt le és arra a következők voltak hivatalosak: Karácson Gyuláné, dr. Lallosevits Jánosné (Budapest), dr. Drakulits Pálné, dr. Molnár Károlyné, Georgievits Kosztáné, dr. Lallosevits Jánosné, Karácson Olga és Margit, Lallosevits Jella (Budapest), Lallosevits Joci, Drakulits Ivánka, dr. Bikár Nenádné, Latinovits Pál, Karácson Gyula, Vojnits István, dr. Drakulits Pál, dr. Molnár Károly, dr. Lallosevits János táblabíró (Budapest), Lallosevits Jakab, dr. Lallosevits János, dr. Margalits Ede, dr. Bikár Nenád, Georgievits Koszta, dr. Tatits Péter, Birvalszy György, dr. Aszt Vince, Tripolszky Gyula, Konyovits Antal, dr. Gergurov Márk, ifj. Karácson Gyula, Karácson Pál, Lallosevits György, Gergurov Milán, Késmárky Béla.

Dr. Drakulits Pál estélye uri háza termeiben folyt le és hivatalosak voltak a következők: dr. Lallosevits Jánosné (Budapest), dr. Pávlovits Simonné, özv. Konyovits Juszttinné, Szemző Istvánné, dr. Lallosevits Jánosné, dr. Bikár Nenádné, dr. Poppovits Istvánné, Poppovits Mirkóné, Milits Szvetozárné, özv. Trischler Ferencné, Lallosevits Jella (Budapest), Konyovits Ivánka, Pávlovits Teodora, Lallosevits Joci, Sztankovits Angyalka, Nickl Vilma, Poppovits Miluska, Latinovits Pál, dr. Lallosevits János táblabíró (Budapest), Szemző István, dr. Pávlovits Simon, Gozdu Elek, dr. Lallosevits János, Lallosevits Jakab, Nickl alezredes, Poppovits Mirkó, dr. Poppovits István, dr. Bikár Nenád, Milits Szvetozár, dr. Tatits Péter, dr. Alföldy Árpád, Birvalszy György, Késmárky Béla, Tripolszky Gyula, Konyovits Antal, Lallosevits György, Maximovits Miklós, Sztankovits Borivoj, Pávlovits Fedor, Pávlovits Ozren, Nickl Alfréd, Poppovits Szilárd.

Mind a két estély fényesen sikerült. Pompás vidám hangulat tartotta együtt az előkelő társaságot a reggeli órákig és mindenki a legnagyobb elismeréssel adózott a két vendégszerető háziasszony — dr. Pávlovits Simonné és dr. Drakulits Pálné urasszonyok lekötölező szíveslátásának.

Előjegyzés és felvétel a zombori felső keresk. iskolában. Tekintettel arra, hogy egy osztályba csak 40—40 tanuló vehető fel, az előjegyzések az egész szüneti folyamán, a beiratások pedig szeptember hó 1., 2. és 3-án történnek. A felső keresk. iskola első osztályába oly tanulókat vesznek fel, akik a gimnázium, reál vagy polgári iskola négy osztályát sikerrel végezték el; az intézet felső osztályának tanulói a tanév végén a vallás- és közoktatási és a keresk. miniszterek biztosaik jelenlétében érettségi vizsgálatot tesznek. A zombori illetőségű tanulók tandíja 40 korona, a vidékieké 60 korona, amely összeg előleges félévi részletekben is lefizethető. Ezenkívül fizetendő: felvételi díj fejében 4 korona, a tornázás és vivás tanításáért 4 korona, ifjúsági könyvtárra 2 korona és az év végén kiadandó értesítőre 1 korona. Előjegyzés alkalmával a felvételi, könyvtári és az értesítőre fizetendő díj, összesen 7 korona előre lefizetendő. Szegény-sorsu, jó előmenetelt tett tanulók teljes tankönyvtárral és tankönyvekkel ingyen láttnak el. Minden egyebre nevezve irasteli vagy szóbeli megkeresésre az igazgatóság készséggel ad felvilágosítást és szívesen ajánl vidéki szülőknek tisztességes családokat, melyek tanulókat teljes ellátásra elfogadnak. A helyek megválogatásánál kiváló gondot fordít az igazgatóság arra, hogy a tanulók a helyben elterjedt magyar, német és szerb nyelveket otthoni társalgás útján is könnyen elsajátíthassák.

Templomépítés. Ifju Tóth József ó-kanizsai földbirtokos, volt országgyűlési képviselő szállásán a saját költségén templomot és paplakot épített és ezeket a kellő javadalmazásokkal ellátja úgy, hogy ott állandó lelkes lesz, ki a szállási hívek lelki ügyeit fogja gondozni.

Petőfi. Nyárhó végével, a midőn már legjavában virulnak a mezők száz színű virágai, a mikor már buzává érett a sárga kalász és idestova „tarló felől” fujdogál az „őszi szél”, ugyan lehetne-e akkor más gondolatokkal foglalkoznunk, más névvel nevezni el eme gondolatot, mint azon fényesen is fényesebbel, amelynek viselője birta lelkében a virágos nyarat, a életet teremtő őserőt és elbullott a „nagy aratás”-ban a csaták mezején, ott, ahol azután még soká nagyon soká: hűvös őszi szellő járt a hegyen-völgyeken.

Igen! Petőfi halálának ötvenharmadik évfordulójához értünk; néhány órára, egy rövid napra bár, megállapodunk itt: elballagat a létküzdalmi zaj; szünetet tart a szétbuzás, a törekvések bántó surlódása és a kinek nincs mit elhozni lelke melegéből: mégis osztakozik az emlékezés megünnepelével, ahogyan a némának is része van a zsoltárok énekeseinek áhitatában, a melynek szavait nem értve, együtt áldozik az áldozókkal.

Évről-évre, időkről véghetetlen időkre, csak legyen, csak maradjon kegyeletos zarándoklás, nemzeti együttérzésünk az a sir, hová az emberi elme internálja az elesett honvédet. A költőt nem temeti el nemzete. Dicsősége „sebes szárnyu sas”, a mely tul jár a hegyeken, völgyeken, bérceken, nő és emelkedik, mint folyamaink sohasem nyugvó áradata, míg az ő elenyészhetlen lénye „ábrándos lelke” ott él a hold sugáriban, pillangók röpte, virágok szerelme, fellegek villama és menydörgésében és az „Alföld délibáb”-jának családka képe játszik lelkünkkel, játszik szívünkkel: nemzedékről nemzedékre!

Hymen. Folyó hó 22-én esküdött örök hűséget Gólián László öcsödi jegyző, Bodor Mariska torzsai óvónőnek.

Villámcsapás. A folyó hó 22. és 23-iki éjszakán a villám a torzsai táviró-hivatalba, illetve táviróba csapott le és a jelfogót elégette úgy, hogy a működése két-három napig szünetelni volt kénytelen.

Öngyilkosság. Rémes öngyilkosság híre futotta be pénteken reggel városunkat. Scherer Ferenc Kossuth-utcai tveg- és butorkereskedő reggeli 1/2 6 órakor lakásának II. emeleti udvari folyósójáról az udvarra vetette magát. A boldogtalan kereskedő fejétőre esett és alig két órai kínos szenvedés után meghalt. A boldogtalan kereskedőt egy idő óta szinte üldözte a sors, egyik csapás a másik után érte. Üzlete, mely valamikor virágzott, évről-évre hanyatlott és ez idén már a tönk szélén állt. Boldog családi életében is nagy pótolhatlan veszteség érte, felesége néhány hét előtt hosszas betegeskedés után elhunyt. Édes anyja is már hosszabb idő óta súlyos beteg és fiának szomorú esete mélyen megrendítette a nőt. Mélyen lesújtották ezek a nagy csapások Scherert és az utóbbi időben már csak úgy létegette, arcáról leolvasható volt lelkének mély fájdalma. Ebben a lesújtó szomorú lelki állapotban vetette el bizonyára magát az életet — a melyre bizony még nagyszükség lett volna, mert őt gonozatlan árva siratja, kik iránt városunkban a polgárság körében általános a részvét. Elhunytáról a család a következő gyászjelentést adta ki: Megtört szívvel tudatjuk rokonainkkal és ismerőseinkkel, hogy szeretett édes atyánk, fiunk, sógorunk Scherer Ferenc folyó hó 25-én reggel 7 órakor, rövid szenvedés után, 45 éves korában elhunyt. A drága halott földi porai folyó hó 26-án délután 5 órakor fognak a gyászházban beszenteltetni és a Szent Rókus sirkertben örök nyugalomra helyeztetni. Zombor, 1902. évi július hó 25-én. Áldás és béke lengjen drága porai felett! Scherer Mariska, Scherer Károly, Scherer Anna, Scherer Ferike, Scherer Terka, gyermekei. Özv. Scherer Krisztina, anyja. Id. Kleiner József, apósa. Ifj. Kleiner József, Kleiner Nándor, sógorai és számos rokonai. Temetésre nagy részvét mellett ment végbe.

Esküvő. Szeitz Géza zombori kir. postatiszt szombaton délután 6 órakor vezette oltárhoz a sztanislti plébánia-templomban Paletás Irma kisasszonyt, Paletás János tanító leányát. Az esketési szertartást a menyasszony nagybátyja Fuchsz József hód-sághi plébános végezte, ki emelkedett szellemű szép beszédet intézett az ifju párhoz. Násznagyok voltak a menyasszony részéről Paletás Lajos és a vőlegény részéről Szabadka Karoly. Az esküvő után a szülői háznál vidám lefolyású lakoma volt.

Vármegyénk kérvényei a képviselőházhoz. Vármegyénk törvényhatósága mult esztendőnkön négy kérvényt adott be a képviselőházhoz. Az egyik az államtisztviselők fizetés felemelését kéri. A másik kérvény arról szól, hogy az aratás és nagyobb mezőgazdasági munkák idejében adó-végrehajtás ne történjék. A harmadik kérvény az elemi csapás által sújtott gazdaságoknak adóleengedésben való részesítését sürgeti, a negyedik pedig a homesteade törvénybe iktatását kéri és oda fundál, hogy az 1881. évi 60. törvénycikkben a végrehajtás alól kivont ingóságokon kívül semmiféle tartozás fejében lefoglalható és elárverezhető ne legyen egy szobabutor, az élelmi szerek, kisiparosoknál a nyers anyag, továbbá az öt hold földnél kisebb birtok, az ennek megműveléséhez szükséges egy pár barom, a vetőmag és hónapi élelem és hat hónapra való takarmány.

Bábaképző tanfolyam. A szegedi m. kir. bábaképző-intézetnél a legközelebbi — október hó 1-én kezdődő — magyar-német tanfolyamra 12 tanuló részére egyenkint 80 korona állami ösztöndíj van rendszerezve. Felhívom mindazokat, kik azt elnyerni óhajtják, hogy a nagymélt. vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz intézett keresztlevéllel, erkölcsi és szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt bélyegtelen folyamodványukat augusztus hó 31-ig nyújtsák be.

Sok pénzt lehet megtakarítani, nem kell piszkos ruhában járni. Magyarázat 8. oldalon.

Érseki adomány. Császkai György kalocsai érsek a Bács-Almásán építendő szent Orbán kápolnára 600 koronát adományozott.

Főpásztori körlevél. Dr. Császkai György kalocsai érsek legújabb főpásztori körlevelében közli a szentlelekről szóló officium elvégzőinek engedélyezett bucsukat. Azután tiltakozik a gáz és villany égetése ellen az oltárnál. Közigazgatási ítéletek és miniszteri rendeletek közlése után az érsek pályázatot hirdet Wekerlefalván, Baján, Rémen, egy-egy és O-Kanizsán három tanítói állomásra, Bácscon pedig a plébánia-javadalomra. — Mint megbízható forrásból értesülünk: A bácsi plébánosi állásra az odaadminisztrátorként kirendelt Evetovits János bajai káplán fog a legközelebbi jövőben kineveztetni.

Ötvenéves találkozó. A Szegedi Napló írja: Ötven esztendeje, hogy huszonnégy szegedi fiatalember került ki az életbe, kezükben az érettségi bizonyítvánnyal. Nem hordozott akkor a föld a hátán boldogabb embert náluk, az a kimondhatatlan mámor fogta el a szívüket, aminek nem lehet magyarázatát adni, mert túlradó minden érzésében. Megkötötték azután a szövetséget, hogy tíz év múlva találkozóra gyűljenek egybe. A tíz évet a husz követte, majd fokozatonként az ötven. De multával az éveknek egyre fogyott a számuk is. A huszonnégy ifju azóta megöregedett, nagy része ehhez sem juthatott el, mert letört az élet küzdelmeiben, úgy hogy a Tisza-szállóban már csak ketten jelentek meg. Az egyik Farkas Gusztáv ócsanádi esperes-plébános, a másik Széchényi József a zombori kir. törvényszék nyugalmába vonult elnöke. A többi csak levelet küldött, avagy a hire érkezett. Aki még él, azt farsasztja a hosszú ut, amely a hetven év felé járó testét összetöri, — de a nagy része még erre sem volt képes, mert nem tudta bevárni az ötvenéves találkozót. Így aztán a hajdani érettségizők közül csak a főntebbi kettő beszélgetett el egy keveset a Tisza kertjében a régi időkről, azzal a melankolikus bucsuval térve kora nyugovóra, ki tudja, megtarthatják-e tíz év múlva a gyémánt-találkozót. Itt közöljük azoknak névsorát, akiknek el kellett volna jönniök: Asztaller Sándor, Csapek Károly, Eleméry Máté, Farkas Gusztáv, Gábor László, Házy Béla, Heregh János, Hoffman János, Kelemen István, Kolb Ernő, Korpás Menyhért, Lung Mihály, Nagy Antal, Pachman Flóris, Pollák Bernát, Preneszil Mór, Scheinberg Dávid, Széchényi József, Szűcs Imre, Tarr Gyula, Tripolszky Béla, Weisz Lipót.

Eljegyzés. Kovács Gyula helybeli iparos eljegyezte Lukits Amálka kisasszonyt.

Pályázat a városi kertészi állásra. Városi tanácsa a városi kertészi állásra pályázatot hirdet. A kertész javadalmazását képezi: 1. évi 1600 kor. fizetés; 2. kertészlakban szabad lakás; 3. a város tulajdonát képező tvegház és hozzátartozó kert szabad használata; 4. a kertészlak mellett elterülő 5 kat. hold anyakert, egy a vasuton tul jelenleg betelepítve lévő mintegy 10 kat. hold faiskola összes jövedelme. Ezzel szemben tartozik a kertész a városban teljesített összes kertészeti munkákra felügyelni és azokat szakszertlen vezetni. Tartozik továbbá a vasut melletti diszkertben, az Erzsébetligetben, valamint a vármegyeház előtti gyermek-kertben szükséges összes virágokat, dísznövényeket és szőnyegvirágokat a sajátjából kiltetni, megújítani és fentartani és a vasut melletti diszkertben az öntözési munkákat is végeztetni. Pályázni kívánók felhivatnak, miszerint képesítést, családi állásukat és vagyoni viszonyaikat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket folyó évi augusztus hó 10-ig a város tanácsához nyújtsák be. A részletes feltételek betekintethetők és ezek a tanácshoz intézett megkeresvényre a pályázni óhajtoknak esetleg posta útján is meg fog küldetni. Az állás 1902. évi október hó 1-én foglalandó el.

Öngyilkosság. Károlyi István 47 éves földbirtokos, ó-morovicai lakos eddig ismeretlen okból a tynkpadláson felakasztotta magát. Mikor hozzátartozói észrevették, már meg volt halva.

Latinovits Pál főispán gyűjtése az újtemplomra.

Az épülő újtemplomra óméltósága a főispán ur által megindított gyűjtéshez adományokkal a következők járultak:

Folyó hó 25 én megjelent 57. számunkban a befolyt adományok összege 7816 K 18 f.

Matkovits Béla főszolgabíró ur gyűjtése járása területén:

Matkovits Béla, dr. Thim József 5—5 kor., Németh Béla, Payerle Nándor, Hann Vilmos, König Benedek 2—2 kor., Friedl Béla, Székely Simon, Gräber 1—1 kor. 21 K — f.

Apatin: Apatin község mint erkölcsi testület 20 kor., Jellmann József 10 kor., özv. Thész Györgyné, özv. Windischné, Windisch Kuki 5—5 kor., Szayer Antal 2 kor., Marsch János, Rosner Emil, Abraham Herman, Geppert János, Szauter Jakab, Abraham Sándor, Rátai Tivadar 1—1 kor. 54 K — f.

Bács-Bresztovác: B.-Bresztovác község mint erkölcsi testület 40 kor., Bács-bresztováci takarékpénztár 10 kor., id. Lepold Antalné 5 kor., Zányi Károlyné, Zányi Bódog 3—3 kor., Trittmann Miklós, Lepold Mártonné, özv. Paschke Sándorné, dr. Récsy Ede (Kula), dr. Rudy Béla, Bernhard Ferencné, Mullion Ferencné, özv. Heinz Andrásné 2—2 kor., Schtj Márton, Heinz Andráss, Berity Bózza, Heinz Andrásné, özv. Rapp Jánosné, Wiesel Zsigmond (Gombos), özv. Klapka Pálné, Klapka Juliska, özv. Link Józsefné, Link Jánosné, özv. Rapp Jakabné, özv. Vogl Jakabné, Krebsz Vincéné, özv. Ursoaner Miklósné, Bernhardt Mihályné, Szendelbach Józsefné, Leinweber Ferencné, Richter Bálintné, ifj. Lepold Antalné, Krejnenka Tamásné, Brenner Józsefné, Brenner Mihály id. 1—1 kor., Paull Mártonné 80 fil., Öffler Miklósné 70 fil., Heinz Mátyásné, Krebsz Pálné, Lepold Lőrincné, Lepold Mátyásné, özv. Scherer Pálné, id. Dörner József, Dörner Józsefné, Walzer József, Sowier Mátyás, Vogl István, Schwan Albert, Mullion Péter, Werni Sebestyén, Jakobb Győző, Varga Antal, Korossy Lajos, Rauschenberger Gyula 50—50 fil. 115 K — f.

Bodrogh-Monostorszeg: Bodrogh-Monostorszeg község mint erkölcsi testület 5 kor., Alföldy Géza 1 kor. 6 K — f.

Bács-Doroszló: Gaiszt Béla 3 kor., Bartel Pál, dr. Wilhelm Ignác 2—2 kor., Gellér István, Csernitsek Pál, Borsits Pál, Kocsis Márton, Gellér János, Babos Imre, Diósi János, Metzker Ferenc, Mayer Ignác, Body Andor, Samu Imre, Gyurgyovits János 1—1 kor. 19 K — f.

Prigl.-Szentiván: Rauschenberger Adolf 3 kor., Kleiner Dező, Kolling Márton, dr. Fischl Manó, Szébn János, Prokop József, Brettrager József, Kleiner József, Szébn Miklós, Müller János, Müller József, Lencz Péter, Gaszmann János, Treer János 1—1 kor. 16 K — f.

Kupuszina: Török Endre, Szikora Ágoston, Guzsavány Márton, Domorád György, Fischer József, özv. Balog Istvánné 1—1 kor., Sóték Tamás 60 fil., Dubacz Lajos, Buják György, özv. Mészárosné, Dienes Mihály 40—40 fil., Molnár Mihály 24 fil., Buják István, Forgács István, Sóta György, Kolezár Pál, Fridrick Ferenc, Mikó József, Domorád Márton, Novics Márton, Dubacz István, Buják Tamás, Dienes János, Janosy József, Buják Imre, Cselyuszká Dávid, özv. Péter Mihályné, Guzsavány. A., Dubacz Lajos 20—20 fil., Kolezár Pál 6 fil. 12 K — f.

Szóna. Szóna község mint erkölcsi testület, Thurszky János, özv. Szuppek Béláné 20—20 kor., özv. Ertl Franciska 4 kor., Beke Gábor, Horváth János 2—2 kor., Ackermann Pálné, Mullion Ádámné, Horváth Ottilie, Szayer Péter, Fritzsche János, Weber Katalin, Szlatkics Sarolta 1—1 kor. 75 K — f.

O-Szapár: O Szapár község mint erkölcsi testület 10 kor., Milits Szvetozár 4 kor., Schnepf Antal 2 kor., Józits Ferenc, Schnepf Ferenc, Schaal János, Kovács István, Neskovits János, Ivencz János, Neskovits Jánosné, Ivencz Frigyes 1—1 kor. 24 K — f.

A befolyt adományok összege 8158 K 18 f.

Jegyzőválasztás Cservenkán.

Sauer Ferenc elhalálozásával megürült szép községünk I. jegyzői állása, melyre Széchényi Tamás dr. járási főszolgabíró a pályázatot kiírta, határnapul július hó 20-át állapítva meg. A pályázati határidő leteltével konstata a főbíró, hogy ezen diszes állásra négy pályázó jelentkezett, köztük Kruttschmitt Nándor helybeli aljegyző. Hogy több pályázó nem akadt, annak egyszerű oka abban keresendő, hogy mindenki jó előre meg volt győződve, miszerint Cservenkán Kruttschmitt megválasztása minden kétségen felül áll, a mennyiben a választó községi képviselőtestület morális kötelességének tartotta szavazatát egyenként és együttesen, minden habozás nélkül Kruttschmitt Nándorra adni, a községnek ezen derék szülöttjére, ki teljes 29 éven át mint aljegyző működött egyesek és az összesség legnagyobb megaláztatására s felsőbb hatóságának teljes elismerését vívta ki magának. Főszolgabíró folyó hó 27-én pontban 11 órakor nyitotta meg a választó képviselőtestületi gyűlést s előterjesztette, miszerint a cservenkai I. jegyzői állásra négy pályázó jelentkezett. Ezen előterjesztés után a képviselőtestület Kruttschmitt Nándort egyhangulag megválasztván, küldöttségileg hívta meg a gyűlésre, kit erre szép beszéddel üdvözölt dr. Széchényi Tamás, mire a megválasztott mély meghatottság hangjain köszöntö meg a község osztatlan bizalmát s nyomban letette a hivatali esküt. Ezek után Kruttschmitt a tisztelőket s jó barátait fogadta, kik valamennyien örömlöknek adtak kifejezést megválasztása fölött, Isten áldását kérve további működésére. A megválasztott jegyző mindjárt 5 heti szabadságot kért némileg megrendült egészségének helyreállítása céljából, mely szabadságidejét Karlsbadban fogja tölteni.

Cséplőgép-robbanás. Nagy szerencsétlenség történt a napokban Ujvidéken. Mayer György volt gőzmalomtulajdonos pirosi uton lévő szállításán déli fél 12 órakor a gőzcséplőgépének hajtókereke szétpattant és az épen a gép megállásával foglalatokodó Zima János kulpini illetőségű gépészt a hajtókerek egy hatalmas része úgy mellbe vágta, hogy három bordáját összezúzta. Grecsni Viktória napszámosnót egy elröptült vasdarab fejbe vágott oly szerencsétlenül, hogy a szegény leány nyomban meghalt. De van a szerencsétlenségnek még két sulyosan sértült áldozata is. Grecsni Viktória atyját egy vasdarab bokáján sebesítette meg sulyosan, míg a negyediknek, Radocha Pál etetőnek a bal felső lábszárát zúzta össze a végzetes szerencsétlenséget okozott hajtókerek. Az egyes vasdarabok oly erővel hajtattak el, hogy egy 20 kilós darabot a nagy erő mintegy 100 méterre dobta. — Popovits Aurél főügyész-helyettes, Rebák Ferenc vizsgálóbíró, Vései Elek városi rendőrkapitány és dr. Koda törv. orvos mindjárt a szerencsétlenség színhelyére siettek, hol a vizsgálatot és a szemlét megejtették. A halottat és a sulyosan sértetteket a városi kórházba vitték. Eddig nem volt megállapítható, hogy terhel-e valakit felelősség.

A Tisza halottja. Titelről írják: A Tiszából szombaton egy ismeretlen nő holttestét fogták ki; a halotton külérőszak nyomai látszanak. A nő kiltétét eddig még nem sikerült megállapítani.

Honvédszázados Szabadkán. Az eddig Kecskeméten állomásozott 4. honvédszázados tőrészét Szabadkára helyezték, a hová vasárnap vonultak be. Az ezred a szegedi uton ujonnan épült otthonába jött, a hol a városi fogadó bizottság nevében Pertich Mihály helyettes polgármester várta az ezredet. Borovicsényi Gyula cs. és kir. kamarás, alezredes vezénylete alatt az ezred a kaszárnya tágas udvarán a főépület előtt kettős sorokban állt fel. Felhangzott az „imához” vezényszó és ünnepi csend állt be. Az ima végeztével Pertich Mihály üdvözölte Szabadka város nevében a megérkezett honvédszázadosokat igen szép beszéddel. Elmondta, hogy a honvédséget a magyar szabadság első őrének tekinti és hiszi, hogy a honvédség mindenkoron kész lesz a szabadságot védeni és hogy élni, halni tud majd érte. Meglehetnek győződve, hogy a város közönsége minden jogos kérelmet teljesíteni fogja. Ezt az ígéretet itt a tisztikar és a megjelent polgárság előtt szívesen teszi. Borovicsényi Gyula cs. és kir. kamarás, alezredes katonás rövidséggel és zamatos magyarsággal köszöntö meg a szíves fogadtatást. A város a nap emlékére a legénységet pazarul megvendégelte. A lakoma puha kenyér, marhapaprikás, turóscsusza és fejenként 1 liter szabadkai buccás, de a javából. A város a huszártisztikar tisztelőre délből disztribúciót adott.

Szociális gyűlés és búcsú. Százával sereglett vasárnap a nép Kupuszina községébe. A legnagyobb részt a vallásos áhitat vezérelte, mert Kupuszinán búcsú volt, de voltak olyanok is, kiket a szociális tanok csábítottak oda, mert a fővárosi szocialista vezérek egy nyári kirándulást tervezve, ugyan ez napra nagygyűlést hívtak össze. Az apatini járás főbírája dacára hogy a szocialista gyűlés nem alkalmas napra hivatott össze, megadta az engedélyt a gyűlés megtartására, de a gyűlés elmaradt, mert az összegyűlt nép nem kapott vezért — szónokot. Ugyátszik féltek a kirándulni szándékozók a búcsú jó hangulatától s a felpaprikázott kedélyektől s a búcsúkon néha megesni szokott fejbeveréstől. De annál jobban sikertült a búcsú, hol a helyes szociális elvek mellett igen szépen s elég nagy mérvben gyakorolták a felosztást s egyenlő mérték alkalmazását, mert a bort mind felosztották s mindig egyformán tele töltve a pohárt, hirdették kivirradtig a testvériséget, egyenlőséget, barátságot a tambura, trombita s tilinkó hangjai mellett s hogy fejbeverés nem történt, igazolja legjobban, hogy ez irányú szociális elvek üdvösek, kellemesek s nem veszélyesek.

Mezőgazdasági kiállítás. A II. mezőgazdasági kiállítás Pozsonyban folyó évi szeptember hó 7-től 21-ig fog megtartatni. Amint a helyi rendezendő bizottságtól értesültünk, a kiállítást csoportosan látogató kisgazda közönség részére a következő kedvezmények vannak biztosítva. És pedig 2 korona átalánydíjért a kisgazdák elszállásolást nyernek, a kiállítás területén 2 tál ételből álló ebédet kenyérrel kapnak és a kiállítás megtekintésére jogosító belépti jegyeket nyernek. A vasuti kedvezményekre vonatkozólag a kisgazdák III. osztályon fél III ad osztályú jeggyel utazhatnak, az intelligens osztályhoz tartozó látogatók pedig a III-ad osztályú jeggyel II-od osztályon, II od osztályú jeggyel az I-ső osztályon fognak utazhatni. Az utazáshoz szükséges igazolványokat vármegyei gazdasági egyesületünk f. évi augusztus hó 20-ig fogja a jelentkező gazdáknak kiadni.

Lólopás. Mult kedden éjjel tájban Ungár József ó-morovici nagybirtokos Bozsány pusztájáról ismeretlen tettesek egy sötét és egy világos pej kanca lovat és egy csikót elloptak. A rendőrség a nyomozást megejtette, de eredmény nem vezetett, azonban a pótlólag megejtett nyomozás alkalmával kiderült, hogy a kérdéses lovak Ada község határában bitangásban találtak. A tetteseket két öreg cigány, adai lakosok személyében a szivaci csendőrség letartóztatta és bekísérte a szabadkai ügyészséghez; a lovakat pedig a tulajdonosuk megkapta.

Villámcsapás. Dautován a napokban óriási égi háború volt. Eső ugyan alig esett, a szél sem volt tulságos, de a villám a községben és határában számtalanszor beütött. Két háznak ablakán keresztül a szobákba csapott be és ott a képeket és órákat a falról leverte és összepörkölte. A benlevők az erős légnyomástól elájultak és csak pár óra múlva tértek magukhoz. Egy udvarban egy óriási fát széthasított, több szőlőben a lugasdrótokat leszaggatta és néhány buzakeresztbe is becsapott. A kár óriási.

HIRDETÉSEK.

Koszanits C. A. rövidáru-kereskedésében Zomborban jó házból való fiuk tanoncul felvétetnek.

3-1

Tűzifa és kőszén szállítási hirdetmény.

A zombori róm. kath. iskolák fűtéséhez 35 méteről első minőségű **cseshasábfa**, 3 méteről első minőségű **lányfa** és 200 métermáza Wildensteinsegeni-Schoppinzi tárnabeli első osztályú **porosz dió-kőszén** ez évi augusztus hó 30-ikáig szállítandó, az egyházpénztár helyiségében közszemlére kitett feltételek mellett.

Az ebbeli szállításra vállalkozók lepecsételt írásbeli ajánlataikat **bezárólag ez évi augusztus hó 3-ikáig** az iskolaszék alulirt **világi elnökénél** vétbizonylat mellett benyújthatják.

Az ajánlatban — úgy a kőszén szállításra mint a tűzifára nézve **külön-külön** kétszáz korona bánatpénznek becsatolása s a szállítási árak szám és betűkkel kitétele mellett — határozottan kijelentendő, hogy vállalkozó az ebbeli feltételeket ismeri és azokat aláírta.

Zombor, 1902. július 27-én.

Mihályi János,
az iskolaszék világi elnöke.

Fürdőház eladás.

Zomborban a Ferencsatornán lévő fürdőház, felszereléssel és tartozékaival, kedvező fizetési feltételek mellett azonnal eladó.

3-1

Özv. Maicen Alajosné.

Ideiglenes irnok kerestetik.

Titel községénél a jegyzői teendőkben jártas segéd, aki a magyar nyelven kívül még a szerb nyelvet is bírja, 1902. évi szeptember hó 1-től 1903. évi augusztus hó végéig, vagyis 12 hónapra 75 korona havi fizetés mellett alkalmazást nyerhet.

Okmányolt ajánlatok alulirt jegyzőhöz intézendők.

Titel (Bács-Bodrogh megye), 1902. évi július hó 16-án.

Vracsarics Gerő,
községi jegyző.

2-2

5822/1902. szám.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye Szeghgy községben trespésébe jött községi irnoki állásnak betöltése céljából pályázat hirdettetik.

Ezen állás javadalmazása 600 korona. Felhívtnak a pályázni szándékozók, hogy sajátkezűleg irt, a vármegyei 6/1887. közgy. sz. szabályrendelet 6., 10. §-ainak megfelelőleg felszerelt pályázati kérvényüket hozzám **f. évi augusztus hó 20-áig** annival inkább nyujtsák be, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

A választási határidő utólag fog kitézteni.
Bács-Topolyán, 1902. július hó 10-én.

Császár,
főszolgabíró.

3-3

874. szám.

1902.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbírószék 1902. évi 771. és 860. számú végzése következtében dr. Bikár Nenád zombori ügyvéd által képviselt zombori kereskedelmi és iparbank javára Tessényi Oszkár és társai gákovai lakosok ellen 57 kor. 60 fil. és 480 kor. s járulékaik erejéig 1902. évi június hó 2-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 798 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: butorneműek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori kir. járásbírószék 1902. évi V. 771/3. számú végzése folytán 537 kor. 60 fil. tőkekövetelés, ennek 1902. évi február hó 2. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 121 kor. 84 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Gákován alperesek lakásán leendő eszközökre 1902. évi augusztus hó 5-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Zomborban, 1902. évi július hó 21-én.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

719. szám.

1902.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbírószék 1902. évi V. 320/5. számú végzése következtében dr. Dezső Sámuel budapesti lakos ügyvéd által képviselt Wertheimer Frankl és társa budapesti cég javára Scherer Ferenc zombori lakos ellen 366 korona és járulékaik erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2260 koronára becsült butorárúkból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbírószék V. 320/5. 1902 sz. végzése folytán 246 kor. hátralékos tőkekövetelés, és pedig 366 korona tőke után 1902. évi január 31-től 1902. évi április hó 27-ig, 246 korona után pedig 1902. évi április hó 17-től járó 6% kamatai és eddig összesen 113 koronában bíróság már megállapított költségek erejéig Zomborban adós üzletében leendő eszközökre 1902. évi augusztus hó 5-ik napjának délutáni 4 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Zomborban, 1902. évi július hó 12-én.

Styrum Mór,
kir. bir. végrehajtó.

Házvezetői állás.

Egy jó házból való házvezetőnő kerestetik egy urhoz. Kötelessége: négy kis gyermek gondozása és a ház vezetése. Ajánlközások e lap kiadóhivatalába intézendők „Házvezetőnő“ cím alatt. 2—1

Vas- és fűszerkereskedésben **tanulónak** felvétetik egy jó házból való fiu, ki 2—3 gimnáziumot vagy polgári iskolát végzett; kik a magyar nyelven kívül a német, esetleg szerb nyelvet birják, előnyben részesülnek.

KÓSA GYÖRGY

vas- és fűszerkereskedő
Kula, Bácsmegeye.

3—2

Bács-Bodrogh vármegye alispánjától.

32,287. sz. alisp. 1902.

Pályázati hirdetemény.

A vezetésemre bizott vármegye központjában lemondás következtében megürült és évi 660 korona fizetés, 60 korona lakpénz és 40 korona évi csizmapénz és természetbeni ruházattal (évente 1 sapka, 1 atilla, 2 kék nadrág, 1 vörös mellény, 1 teljes kanavász nyári ruha, valamint 3 évente 1 báránybéléses mente és 4 évente egy köpeny) avadalmazott központi hivatalozgái állásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1873. évi II. t. c. 12. §-ában és ugyanazon törvényeikk 17. §-ának c) pontjában körülírt követelményeknek megfelelően szerkesztett kérvényeiket **1902. augusztus hó 31-ig** hozzám annál is inkább nyujtsák be, mert a később érkezőket figyelembe venni nem fogom.

Zombor, 1902. évi július hó 15 én.

Karácson s. k.,
kir. tanácsos, alispán.

3—3

622. szám.

1902.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori kir. járásbíró 1902. évi V. 722/2. számú végzése következtében dr. Szilágyi Károly zombori lakos ügyvéd által képviselt Mazzi Lengi budapesti cég javára Scherer Ferenc zombori lakos ellen 114 kor. 14 fill. és járulékal erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 4740 koronára becsült butorárúkol álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori tek. kir. járásbíró V. 722/2 1902. sz. végzése folytán 114 kor. 14 fillér tőkekövetelés, ennek 1901. évi szeptember 30. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 50 kor. 40 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Zomborban adós üzletében leendő eszközzésére **1902. évi augusztus hó 2-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzítés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Zomborban, 1902. évi július hó 7-én.

Styrum Mór,
kir. bir. végrehajtó.

1260. szám.

kig. 1902.

Pályázati hirdetemény.

Alulírt eljárárság a Katymár községben leköszönés folytán megfűresedett két községi közrendőri állásra ezennel pályázatot hirdet.

Ezen állások javadalmazása egyenként: utólagos havi részletekben felveendő évi 600 korona s a teljes rendőri felszerelés. Egyenruháját azonban a rendőr sajátjából köteles beszerezni.

Felszólíttatnak ez állást elnyerni óhajtók, hogy a vármegyei szabályrendelet értelmében felszerelt kérvényeiket **folyo évi augusztus hó 6-ig** alulírt eljárárságnál annál bizonyosabban nyujtsák be, mert a később beérkezők nem fognak figyelembe vétetni.

Katymár, 1902. évi július hó 16-án.

Jordán Béla, **Berger János,**
jegyző. 2—2 bíró.

A takarékoság és tisztaság kedvelői figyelmébe!

Használatban levő férfi-, női- és gyermekruhák továbbá ernyők, keztük, háztartási cikkek u. m.: függönyök, terítők, butorszövetek, himzések stb. gyakran használaton kívül helyzetnek esupán azért, mert megfoltosodtak, bepiszkolódtak, pedig azok vegyi tisztítással aránylag kevés költséggel ismét használhatóvá tehetők.

Ruhatisztítás vegyi úton!

A vegyileg tisztított ruhák eredeti színe, fénye és alakja (façon) megmarad, legyek azok bármivel díszítettek is. Vegyi úton a zsír s egyéb pecsétek tökéletesen eltávolíthatnak s ki van az az eshetőség zárva, hogy az eltávolított, illetve kioldott pecsétek újból előtűnjenek.

Első vegyészeti ruhatisztító intézet

*—5 Tulajdonos:

Szabó Károly,
Zentán.

Gyakran megtörténik, hogy ruhadarabok csak akkor küldetnek tisztítani, midőn a foltok eltávolítását már megkísérlették, miáltal a szín, sőt maga a szövet is oly mértékben van megtámadva, hogy tökéletes tisztítás többé alig érhető el. Az ily darabok esupán jótállás nélkül tisztíthatók.

Csomagolás. Ha a tisztítandók dobozban küldetnek, ugy azok, ha a doboz megfelelő, ugyanazon dobozban küldetnek vissza, máskülönben a saját dobozkészítő műhelyemben előállított dobozokban, kellő vigyázattal csomagoltatnak a küldemények. Csomagolásért saját költségemet számítom.

Átvételi elismervény. A küldemények átvételénél a t. rendelők értesítetnek s kívánatra közlöm a beküldött darabok tisztítási díját, mielőtt azok munkába vétetnek.

Elkészítési határidő. Rendes körülmények között 6—8 nap. Igen sürgős kivételnél a díjak költségűbb-letem arányában némileg magasabbak.

Bámulatos olcsóságok

a Párisi Árúházban Zomborban.

Legújabb!! Legújabb!!

Honi batisztok 26 méterje.

Francia batisztok 32 méterje.

Cosmanosi Levantin 26 méterje.

Uri és női divatcikkekben és vásznakban nagy választék.

Tisztelettel

Tuna Gusztáv,
a Párisi Árúház tulajdonosa Zomborban.

6—5